

Samas on käesolevas asjas tegemist üldkohaldatava määrusega, millega kehtestatakse tehniline raamistik, et võimaldada väljastada kõigile liidu kodanikele digitaalne COVID-19 tõend ja mis on riigisisese õiguses otsekohaldatav. Liikmesriikidel ei ole mingisugust kaalutusõigust: nende riigisisene COVID-19 tõend kas vastab määrusega kehtestatud tingimustele ja kodanik saab Euroopa digitaalse COVID-19 tõendi, või see ei vasta nende tingimustele ja kodanik ei saa Euroopa digitaalset COVID-19 tõendit.

Neljas väide puudutab õigusnormi rikkumist küsimuses, kas hagi esitamise tulemus võib selle esitanud poolele tuua isiklikku kasu. Euroopa Liidu Üldkohus otsustas, et vaidlustatud määruste tühistamine ei saa tuua kodanikele isiklikku kasu, kuna need määrused kehtestavad vaid tehnilise raamistiku. Kuid ei saa eitada, et vaidlustatud määruste tühistamine nende sätete tõttu, mille alusel antakse Euroopa digitaalne COVID-19 tõend testimata isikutele, võimaldab kaitsta ELi kodanike tervist ja elu.

Viies väide, et otsuses pikendada meetme kehtivust kuni 30. juunini 2023 ei ole järgitud proportsionaalsuse põhimõtet. Euroopa Liidu Üldkohus leidis, et „pandemia edasise arenguga seotud ebakindlust silmas pidades“ on järgitud proportsionaalsuse põhimõtet. Siiski viitab Euroopa Liidu Üldkohus siin ettevaatuspõhimõttele, mis erineb proportsionaalsuse põhimõttest, mis nõuab tõendatust – käesoleval juhul teaduslikku –, mitte aga ebamääraseid oletusi.

**Austria Vabariigi 6. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
30. novembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-101/18: Austria versus komisjon**

(Kohtuasi C-59/23 P)

(2023/C 104/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Austria Vabariik (esindajad: M. Klamert ja F. Koppensteiner ning *Rechtsanwalt* H. Kristoferitsch)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Luksemburgi Suurhertsogiriik, Tšehhi Vabariik, Prantsuse Vabariik, Ungari, Poola Vabariik, Slovaki Vabariik, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

Apellandi nõuded

Austria Vabariik palub Euroopa Kohtul

- tervikuna tühistada Üldkohtu 30. novembri 2022. aasta otsus kohtuasjas T-101/18: Austria Vabariik vs. Euroopa Komisjon,
- tervikuna rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hagi, milles paluti tühistada komisjoni 6. märtsi 2017. aasta otsus (EL) 2017/2112 meetme/abikava/riigiabi SA.38454 – 2015/C (ex 2015/N) kohta, mida Ungari kavatses rakendada tuumaelektrijaama Paks II kahe uue tuumareaktori ehitamise toetuseks (¹);
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Austria Vabariik esitab neli väidet.

1. väide: ei viidud läbi hankemenetlust

Apellant on seisukohal, et vaidlustatud kohtuotsus on õigusvastane, sest – erinevalt Üldkohtu seisukohast – see, et riigihankemenetlust ei ole toimunud, mõjutab riigiabimenetlust ja toob kaasa kõnealuse otsuse õigusvastasuse.

2. väide: meetme ebaproportsionaalsus

Apellant leiab, et Üldkohus kinnitas vaidlustatud kohtuotsuses vääralt, et komisjon tegi piisava proportsionaalsuse kontrolli. See on nii seda enam, et ühelt poolt on raske kindlaks teha, milles riigiabimeede täpselt seisneb, ja teiselt poolt ei ole kindlaks määratud selle abi toetusekvivalenti.

3. väide: ebaproportsionaalne konkurentsimoonus ja turgu valitseva seisundi loomine

Apellandi väitel Üldkohus eksis, kui ta ei nõustunud, et turul eksisteerivad ebaproportsionaalsed konkurentsimoonused ning et loodi turgu valitsev seisund. Apellandi hinnangul jättis Üldkohus tähelepanuta tõsiasja, et tuumajaama Paks I sulgemine vabastab energiavõimsust, mis on liberaliseeritud elektriturul allutatud konkurentsile. Lisaks jääksid Paks I ja Paks II paralleelselt kasutusse kauemaks, kui ette nähtud; apellant väidab, et nende kahe ettevõtja sõltumatus ei ole tagatud.

4. väide: riigiabi puudulik kindlakstegemine

Apellandi väitel otsustas Üldkohus vääralt, et riigiabi tunnused ei olnud piisavat kindlaks tehtud. Apellant leiab, et hankemenetluse läbi viimata jätmise, välisrahastuse suuruse kindlaks tegemata jätmise ning toetusekvivalenti arvutamata jätmise osutavad kõik sellele, et riigiabi summa ei ole piisavalt kindlaks tehtud.

(¹) ELT 2017, L 317, lk 45.

Euroopa Kohtu presidendi 30. novembri 2022. aasta määrus (Tribunal administratif eelotsusetaotlus – Luksemburg) – A, B, C, keda esindavad nende vanemad versus Ministre de l’Immigration et de l’Asile

(Kohtuasi C-153/21 (¹), Ministre de l’Immigration et de l’Asile)

(2023/C 104/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

(¹) ELT C 189, 17.5.2021.

Euroopa Kohtu presidendi 12. detsembri 2022. aasta määrus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) versus Ryanair DAC

(Kohtuasi C-380/21 (¹), INPS)

(2023/C 104/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

(¹) ELT C 349, 30.8.2021.

Euroopa Kohtu presidendi 20. detsembri 2022. aasta määrus – NB versus Euroopa Liidu Kohus

(Kohtuasi C-774/21 P) (¹)

(2023/C 104/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

(¹) ELT C 198, 16.5.2022.